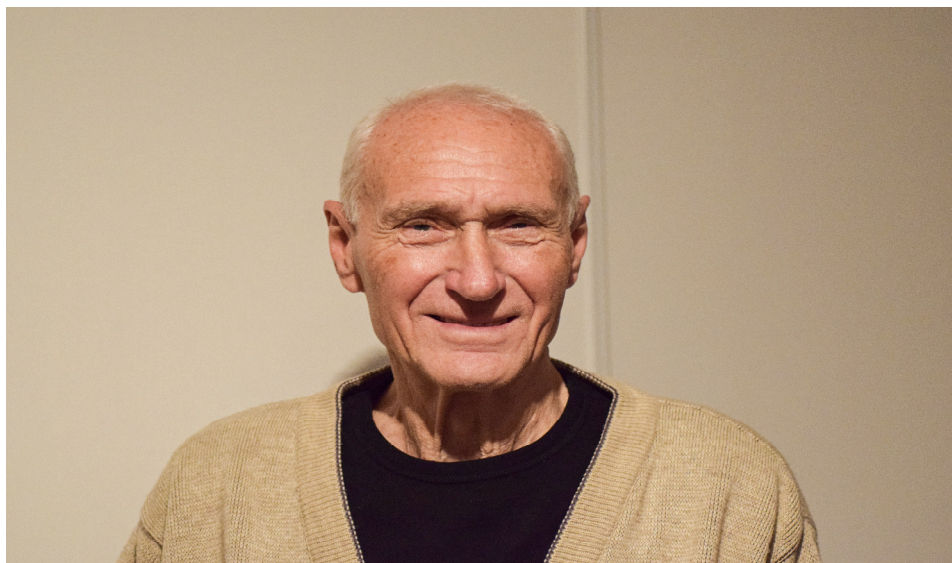

ŽIVOTOPIS

Vlastimil Stratílek

Vlastimil Stratílek se narodil dne 13. 1. roku 1935. Měl rodiče, kteří ještě před ním přivedli na svět jeho sestru Annu, později provdanou jako Černou. Jeho otec a strýc Václav vlastnili firmu Stratílek, specializovanou převážně na výrobu ručních pump a hasičských stříkaček, kterou založil jeho dědeček Václav Ignác Stratílek.

Jeho rodina bydlela na dřívějším okraji města, směrem na Zámorsk. Místu, kde bydleli říkali „Na té naší áleji“. Jako dítě dělal lumpárny jako každý jiný, a to i přes fakt, že probíhala druhá světová válka. On si to tolik neuvědomoval, byl přeci jen ještě dítě. Když nad tím přemýšlí pan Stratílek teď, říká že jeho generace jako malí nepoznali svět bez války či násilí. Nikdo je nevodil za ruku, rodiče se o ně nebáli. Pan Stratílek vzpomíná, jak pozoroval za oknem příjezd Němců a nesměl odhrnout záclonu. Firma podporovala partyzány, čímž jeho otec a strýc riskovali životy nejen svoje, ale také svých rodin. Proto není překvapením, že když skončila válka, všechny zachvátila radost. Temnější strana věci byl fakt, že Němci a ruští zajatci umírali v příkopech, když utíkali před frontou. Prosili o vodu, pan Stratílek jim jednou vodu donesl, známá však tu vodu vylila a prohlásila: „Synku, to, když se napije, tak umře.“ Otec pana Stratílka zaměstnával studenty, jelikož jim zavřeli školy.

Když pan Stratílek nastoupil na gymnázium do Vysokého Mýta, tak se mu prý jakoby rozpadlo mládí. Svět se rozdělil na dvě části. Východ a Západ. Podnik byl znárodněn dne 1. 1. 1949 (v listech je ale až rok 1950), strýc byl obviněn z plánované cesty na Západ, za což byl

odsouzen na třináct let, pracoval v dolech v Jáchymově. Třičtvrtě roku po znárodnění otec pana Stratílka ztratil post ředitele. Matka pana Stratílka v roce 1955 zemřela na chronický zánět mandlí.

Pan Stratílek těžko sháněl práci, jelikož byl označován jako dítě kapitalisty. Vzali ho ve výrobně krmiv, ve které pracoval dva měsíce. Jednoho dne mu ale sestra volala, že v podniku, který se později jmenoval Orličan, v té době přecházejího z letecké výroby do automobilní, shánějí nové zaměstnance a prý nabírají každého. Tam ho přes menší komplikace vzali na post technologa. Jeho otci naneštěstí v této době zabavili byt a ponechali mu pouze dvě místnosti. Vlastimil musel jít na vojnu, na které strávil 26 měsíců.

V Orličanu pracoval do roku 1990, poté se stal místostarostou ve Vysokém Mýtě. Tam doteď žije spolu se svojí manželkou Květuší Stratílkovou, rozenou Ševčíkovou, už přes 60 let. Narodili se jim dva synové – starší Pavel a mladší Tomáš. Společníci jim jinak doma dělá jejich kočička.

Pan Stratílek je velmi milý, komunikativní a veselý pán, který i přes všechny životní překážky neztrácí chuť do života.